

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum ebrietas sit peccatum mortale? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Utrum ebrietas sit peccatum mortale? 725

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod ebrietas non sit peccatum mortale. Aug enim in sermone * de purgatorio dicit, ebrietatem esse peccatum mortale, si sit assidua. Sed assiduitas importat circumstantiam, quæ non trahit in aliam speciem peccati: & sic non potest in infinitum aggravare, ut de veniali faciat mortale, sicut ex supra dictis patet. Ergo si aliâ ebrietas non est peccatum mortale, nec etiam hoc modo erit peccatum mortale.

¶ 2 Præterea, August. * dicit in eodem sermone, Quotiens aliquis in cibo, aut potu plus accipit, quam necesse est, ad minuta peccata nouerit pertinere. Peccata autem minuta dicuntur venialia. Ergo ebrietas quæ causatur ex immoderato potu, est peccatum veniale.

¶ 3 Præterea, Nullum peccatum mortale est faciendum propter medicinam. Sed aliqui superflue bibunt secundum consilium medicinæ, ut postea per vomitum purgentur: & ex hoc superfluo potu sequitur ebrietas. Ergo ebrietas non est peccatum mortale.

SED contra est, quod in Canonibus Apost. legitur, Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, alæ, aut ebrietati deseruiens, aut desinat, aut deponatur. Subdiaconus autem, aut lector, aut cantor similia faciens, aut desinat, aut communione priuetur. Similiter & laicus. Sed tales pœnæ non infliguntur, nisi pro peccato mortali. Ergo ebrietas est peccatum mortale.

RESPONDEO dicendum, quod culpa ebrietatis, sicut dictum * est, consistit in immoderato usu, & concupiscentia vini. Hoc autem contingit esse tripliciter. Vno modo, sic quod nesciat potum esse immoderatum, & inebriare potentem. Et sic ebrietas potest esse sine peccato, ut dictum * est. Alio modo sic, quod aliquis percipiat potum esse immoderatum, non tamen abstinere potum esse inebriare potentem. Et sic ebrietas

Q 2 tas

1. 2. q. 88
a. 5. ad 1.
¶ 2. dis.
24 q. 2.
a. 6. con.
Et mal.
q. 2. a. 8.
ad 3. ¶
Ro. 13, le.
3. cor. 4.
et 1. Cor.
5. lec. 3.
cor. 2. fin.
* in ser.
4. in die
animarū
10, 10.
† 1. 2. q.
88. ar 7.
* serm. 4
i die aia
rū, ante
me. 1. 10.
† Canone
42.
ar. præ.
Ibid.

entis.
gato,
agat.
Gene.
su vi
ntine
enim
hiber
Philis.
r tem
ipia,
liueris
e & vi
est: &
eres, ut
o esser.
lla pro
tarius.
in quo
inebriat
em vini
m, ex
irionem
morantia
correptio
terior
bistola
& dicit
imo, non
is docent
niamdo,
cantuum
uorum.
A R.

tas potest esse cum peccato veniali. Tertio modo potest contingere quod aliquis bene aduertat potum esse immoderatum, & inebriantem, & tamen magis vult ebrietatem incurrere, quam à potu abstinere. Et talis proprie dicitur ebrius: quia moralia recipiunt speciem non ab eis quæ per accidens eueniunt præter intentionem, sed ab eo quod est per se intentum. Et sic ebrietas est peccatum mortale: quia secundum hoc homo volens & sciens, priuat se vsu rationis quo secundum virtutem operatur, & peccata declinat. Et sic peccat mortaliter, periculo peccandi se committens. Dicit enim Ambr. in lib. * de Patriarchis, Viri-
dam dicimus ebrietatem, per quam crimina cauere non possumus. Nam quæ sobrij cauemus, per ebrietatem ignorant es committimus. Vnde ebrietas, per se loquendo, est peccatum mortale.

lib. 1. de
Abrahã
ca. 6. non
procul a
fi. 10. 4.

Ad primum ergo dicendum, quod assiduitas facit ebrietatem esse peccatum mortale, non propter solam iterationem actus, sed quia non potest esse quod homo assidue inebrietur, quin sciens, & volens ebrietatem incurrat, dum multotiens experitur horridum odorem vini, & suam habilitatem ad ebrietatem.

Ad secundum dicendum, quod plus sumere in cibo vel potu, quam necesse sit, pertinet ad vitium gula, quæ non semper est peccatum mortale. Sed plus sumere in potu scienter vsque ad ebrietatem, hoc est peccatum mortale. Vnde Aug. dicit in 10. Confess. Ebrietas longè est à me, misereberis ne appropinquet mihi. Crapula autè nonnumquam subrepsit seruo meo.

c. 11. an-
te me. 1
* q. 141.
ar. 6.

Ad tertium dicendum, quod sicut dictum est, ebrietas & potus est moderandus secundum quod competit corporis valetudini: & idè sicut quandoque contingit vt cibus, vel potus qui est moderatus sano, sit superfluus infirmo: ita etiam potest è conuerso contingere, vt ille qui est superfluus sano, sit moderatus infirmo. Et hoc modo cum aliquis multum comedit, vel bibit secundum consilium medicinæ ad vomitum prouocandum, non est reputandus superfluus cibus, vel

vel potus. Nec tamen ad vomitum prouocandum requiritur quod sit potus inebrians: quia etiam potus aquæ tepidæ vomitum causat: & ideo propter hanc causam non excusaretur aliquis ab ebrietate.

ARTIC. III.

Verum ebrietas sit grauissimum peccatorum?

726

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod ebrietas sit grauissimum peccatorum. Dicit enim Chrysofost. * quod nihil est ita dæmoni amicum, sicut ebrietas, & lasciuia, quæ est mater omnium viciarum. & in Decreto dicitur distinct. 35. † Ante omnia clericis vetatur ebrietas, quæ omnium viciarum radix, & nutritrix est.

† Ho. 71. ad pop. Antioch. à med il. lius, t. 5. † In decreto di. 35. c. ante omnia

¶ 2 Præterea, Ex hoc dicitur aliquid esse peccatum, quod bonum rationis excludit. Sed hoc maxime facit ebrietas. Ergo ebrietas est maximum peccatorum.

¶ 3 Præterea, Magnitudo culpæ ex magnitudine pœnæ ostenditur. Sed ebrietas videtur esse maxime punita. Dicit enim Ambr. * quod non esset in homine seruitus, si non fuisset ebrietas. Ergo ebrietas est maximum peccatorum.

* In lib. de Helia c. 5. parū ante me t. 4. † lib. 33. Mor c. 12 parū ante vied. habetur.

SED contra est, quod secundum Gregor. † vitia spiritualia sunt maiora quàm carnalia. Sed ebrietas continetur inter vitia carnalia. Ergo non est maximum peccatorum.

RESPONDEO dicendum, quod ex hoc dicitur aliquid esse malum, quod priuat bonum. Vnde quanto maius est bonum quod priuatur per malum, tanto malum grauius est. Manifestum est autem quod bonum diuinum est maius, quàm bonum humanum. Et ideo peccata quæ sunt directe contra Deum, sunt grauiora peccato ebrietatis, quod directe opponitur bono rationis humanæ.

Ad primum ergo dicendum, quod ad peccata intemperantiæ maxime homo habet pronitatem, propter hoc quod huiusmodi concupiscentiæ, & delectationes connaturales nobis sunt. Et secundum hoc dicuntur huiusmodi peccata esse maxime amica diabolo,

Q 3 boio,